

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 13 lutego 2024 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron

żądania SSN Marka Pietruszyńskiego o wyłączenie od udziału w sprawie o sygn. I

KO 76/23

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

postanowił:

**wyłączyć SSN Marka Pietruszyńskiego od udziału w sprawie I
KO 76/23.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 23 sierpnia 2023 roku obrońca skazanego R. N. wniósł o wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 20 maja 2021 roku, sygn. akt II AKa 177/20. Jako podstawę wznowienia podano zaistnienie nowych faktów i dowodów w postaci analizy logowań GPS samochodu, którym poruszał się J. C., a także topografii trasy, po której poruszał się ww. kurier, co ma wskazywać, że R. N. nie mógł popełnić przestępstwa. Jak wskazał obrońca m.in. powyższe dowody w postępowaniu dotyczącym domniemanego współsprawcy R. N. doprowadziły do poddania w wątpliwość zeznań/wyjaśnień M. K. i uchylenia wyroku sądu I instancji przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu w postępowaniu o sygn. akt II AKa 217/18.

W dniu 23 stycznia 2024 r. wyznaczony do rozpoznania tej sprawy sędzia Sądu Najwyższego Marek Pietruszyński złożył żądanie wyłączenia od rozpoznania tego wniosku o wznowienie postępowania w trybie art. 41 § 1 k.p.k. z uwagi na wcześniejsze orzekanie w przedmiocie rozpoznania kasacji złożonej przez obrońcę skazanego R. N. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 20 maja 2021 r., sygn. akt II AKa 177/20. Kasacja ta została przez Sąd Najwyższy oddalona jako oczywiście bezzasadna na podstawie art. 535 § 3 k.p.k. Sędzia Sądu Najwyższego Marek Pietruszyński wskazał, że wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 12 listopada 2020 roku, sygn. akt II AKa 217/18 (który według wniosku o wznowienie nie został uwzględniony w postępowaniu II AKa 177/20) został w toku posiedzenia Sądu Apelacyjnego w Poznaniu w sprawie II AKa 177/20 uznany za odczytany, a zatem wszedł do podstawy dowodowej rozstrzygnięcia końcowego tego sądu. Taki stan rzeczy – zdaniem sędziego wnioskującego – powoduje, że brak byłoby możliwości obiektywnego przekonania każdego rozsądnie myślącego członka społeczeństwa, że przedstawione okoliczności nie wpłyną na bezstronne rozpoznanie wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Przepis ten *expressis verbis* odwołuje się do „uzasadnionej wątpliwości”, a zatem musi ona istnieć obiektywnie i poddawać się zewnętrznej weryfikacji oraz ocenie, a nie być tylko subiektywnym przekonaniem określonej osoby (zob. postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2012 r., sygn. III KK 214/11, OSNKW 2012, nr 4, poz. 40). W orzecznictwie Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że zobiektywizowaniu oceny bezstronności sędziego w danej sprawie pomaga odwołanie się do przeciętnego, rozsądnie myślącego, zewnętrznego obserwatora procesu (wyrok SN z dnia 25 lutego 2009 r., sygn. II KK 249/08, OSNKW 2009, nr 6, poz. 48).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, że orzekanie przez sędziego Sądu Najwyższego w zakresie wniosku o wznowienie postępowania sądowego w sytuacji, gdy wcześniej uczestniczył on w rozpoznawaniu kasacji obrońcy skazanego od orzeczenia kończącego

postępowanie, w którym ujawniono materiał dowodowy zbieżny z podstawą wniosku o wznowienie postępowania, mogłoby wzbudzić w odbiorze zewnętrznym uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności tego sędziego. Tak więc skoro sędzia Sądu Najwyższego Marek Pietruszyński choćby pośrednio oceniał już wcześniej okoliczności podniesione we wniosku o wznowienie postępowania i zajął w tym zakresie merytoryczne stanowisko, zasadnym stało się wyłączenie go od udziału w sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[PGW]

[ał]